

Arrest

nr. 295 461 van 12 oktober 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad TURNHOUT, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 26 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Turnhout van 24 april 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 294 413 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 19 september 2023 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 6 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die *loco* advocaat A. VANGENECHTEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. BACKX verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 april 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij op 6 mei 2022 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Op 10 juni 2022 wordt de verzoekende partij op de hoogte gesteld dat een repatriëring is voorzien op 14 juni 2022 met bestemming Kinshasa, D.R. Congo. Op dezelfde dag wordt bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregel de versnelde behandeling gevraagd van de voormelde vordering tot schorsing. Bij arrest nr. 273 970 van 13 juni 2022 wordt door de Raad de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

1.2. Op 13 maart 2023 dient de verzoekende partij bij de gemeente Merksplas een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, als partner van mevrouw J.U.M. van Nederlandse nationaliteit.

1.3. Op 21 maart 2023 neemt de burgemeester van de gemeente Merksplas een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij op 3 april 2023 bij de Raad een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in. Op 25 april 2023 dient de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de voormelde vordering tot schorsing. Bij arrest nr. 288 252 van 28 april 2023 verklaart de Raad de voormelde vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen onontvankelijk. Bij arrest nr. 292 219 van 20 juli 2023 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring.

1.4. Op 13 april 2023 dient de verzoekende partij bij de stad Turnhout een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, als partner van mevrouw J.U.M. van Nederlandse nationaliteit.

1.5. Op 24 april 2023 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Turnhout een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, §1, eerste lid / 51, §1, derde lid / 51, §2, tweede lid/52, §3 / 52, §4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69 ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 13-04-2023 werd ingediend door :

(...)

Verblijvende te / verklaart te verblijven te: T. (...), 2300 Turnhout

om de volgende reden geweigerd:

(...)

X Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/ haar aanvraag heeft ingediend;

(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (Parl.St. Kamer 2005-06, DOC 51 2479/001, 118).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang bij haar beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden zijn vervuld: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Uit recente informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekende partij op 5 september 2023 een nieuwe aanvraag heeft ingediend tot gezinshereniging met dezelfde referentiepersoon.

Dientengevolge werd zij, blijkens het wachtregister, op 18 september 2023 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 4 maart 2024, en dit in afwachting van de beslissing inzake haar aanvraag. Conform artikel 52, §§1 en 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt voorgegaande in dat het gemeentebestuur de verblijfplaats van verzoekende partij heeft gecontroleerd en niet meer heeft geoordeeld dat de verzoekende partij niet op het grondgebied van de gemeente verblijft.

Bijgevolg heeft de verzoekende partij al datgene verkregen wat zij beoogde met het thans voorliggende beroep. De verzoekende partij heeft door het indienen van een nieuwe aanvraag ook uitdrukkelijk te kennen gegeven haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen om toch een verblijfstoelating te krijgen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde stukken zodat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing er slechts toe kan leiden dat het bestuur een nieuw standpunt moet innemen over de eerste verblijfaanvraag. Evenwel is het bestuur hoe dan ook hiertoe verplicht vermits het opnieuw werd gevat door de verzoekende partij.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit derhalve tot een gebrek aan actueel belang bij onderhavig beroep tot nietigverklaring. Indien verzoekende partij een negatieve beslissing over haar tweede aanvraag zou ontvangen dan staat het haar vrij hiertegen in rechte op te treden (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

2.2. Gevraagd naar het actueel belang ter terechtzitting, meent de advocaat van de verzoekende partij dat er wel degelijk nog belang is daar vooreerst een aanvraag gezinshereniging declaratoire werking heeft en teruggaat naar de datum van de indiening ervan en daar het ook belangrijk is dat de Raad een standpunt inneemt over de vraag of nu Merksplas of Turnhout bevoegd was voor haar aanvraag. Daarnaast stelt de advocaat ook nog dat zij de nieuwe aanvraag verkeerdelijk heeft ingediend als partner terwijl zij in feite een aanvraag als vader beoogde, doch stelt hieromtrent dat dit niet relevant is voor het belang.

2.3. Waar de verzoekende partij meent dat zij belang behoudt bij het aanvechten van de bestreden weigeringsbeslissing, omdat het verblijfsrecht – als het uiteindelijk zou worden toegestaan – terugwerkt tot de aanvraag, is haar uitgangspunt momenteel hypothetisch. Immers, tot op heden blijkt niet dat de bevoegde overheid reeds heeft kunnen vaststellen dat de verzoekende partij daadwerkelijk verblijfsgerechtigd zou zijn. De Raad wijst erop dat de beslissing inzake een verblijfsrecht slechts een declaratoir karakter heeft indien, nadat het bevoegde bestuur heeft vastgesteld dat is voldaan aan de door de wetgever opgelegde voorwaarden, de aanvraag effectief wordt ingewilligd (RvS 9 augustus 2016, nr. 173.002).

Bovendien wordt opgemerkt dat, zoals de Raad van State dit ook reeds stelde, in de situatie waarin het beoogde verblijfsrecht van onbepaalde duur naar aanleiding van een volgende aanvraag daadwerkelijk wordt verkregen, de verzoekende partij geenszins nog blijf geeft van het vereiste actueel belang bij het aanvechten van de genomen weigeringsbeslissing inzake de vorige aanvraag. De verzoekende partij kan in deze situatie geen voordeel meer putten uit een nieuw onderzoek van de wettigheid van de weigering van haar vorige aanvraag, vermits zij inmiddels op grond van een volgende aanvraag werd toegelaten tot het beoogde verblijf voor onbepaalde duur. Het feit dat het verblijfsrecht van de betrokken vreemdeling met de volgende aanvraag werd erkend vanaf een latere datum dan met de eerdere aanvraag het geval zou zijn geweest, doet hieraan geen afbreuk. De Raad van State benadrukt dat een verblijfsrecht dat is erkend en waarvoor een verblijfskaart is afgegeven, geen tweede maal kan worden erkend en er evenmin een tweede verblijfskaart voor kan worden gegeven en dat de betrokken vreemdeling er zelf voor heeft gekozen een volgende aanvraag in te dienen en niet de uitkomst van de door hem ingestelde rechtsmiddelen met betrekking tot de weigering van de vorige aanvraag af te wachten (RvS 27 maart 2020, nr. 247.341).

2.4. Betreffende het innemen van een standpunt door de Raad over de vraag of nu Merksplas of Turnhout bevoegd was voor haar aanvraag, wijst de Raad erop dat het louter gelijk krijgen op zich echter de gevraagde vernietiging niet wettigt (RvS 29 april 1999, nr. 80.016). Het debat over welke gemeente bevoegd is voor de aanvraag gezinshereniging, dat de verzoekende partij ten gronde wil zien gevoerd worden, kan niet als een voordeel worden beschouwd dat rechtstreeks verbonden is aan het verdwijnen van de bestreden weigeringsbeslissing uit het rechtsverkeer, maar enkel aan het gegrond horen verklaren van een middel, hetgeen niet als een rechtstreeks en actueel belang kan worden aanzien (RvS 8 december 2009, nr. 198.664; RvS 26 mei 2008, nr. 183.347; RvS 13 januari 2004, nr. 127.068).

2.5. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet concreet aannemelijk maakt dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing haar nog een concreet voordeel kan opleveren en zij bijgevolg nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

N. VERMANDER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER